

Türk Çocuk Cerrahisi Olmanın Zorluk ve Yükümlülükleri

The difficulties and responsibilities of being a Turkish Pediatric Surgeon

S.N.Cenk Büyükcinal¹, Ebru Yeşildağ²

¹ Emekli Öğretim Üyesi, İstanbul, TÜRKİYE

² Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Tekirdağ, TÜRKİYE

ÖZ

Giriş: Farklı ülkelerden bilim insanlarının bir araya geldiği toplantılar aynı zamanda ülkelerin tanıtımı, var olan ilişkilerin geliştirilmesi açısından önem taşır. Bu çalışmada Çocuk Cerrahisi kongrelerindeki temasların hem ülkemiz hem de Türkiye Çocuk Cerrahisi Derneği'nin haklarının aktarımındaki etkileri değerlendirilmiştir.

Gereç ve Yöntemler: Seksenli yıllardan itibaren uluslararası kongrelerde karşılaşılan olaylar, bunların karşılığında Türk Çocuk Cerrahilerinin sergilediği tutum incelenmiştir.

Bulgular: Türk Çocuk Cerrahileri dünya genelinde tüm toplantılarda katılım sağlayarak hem tarihsel önyargılar karşısında ülkemiz ile ilgili doğru tanıtımı yapmış hem de kurdukları ilişkiler, bilimsel etkinlikleriyle önemli toplantıların Türkiye'de gerçekleşmesini sağlamışlardır.

Sonuç: Artık Türkiye Çocuk Cerrahisi Derneği tüm dünya genelinde bilimsel platformlarda kabul görmektedir. Bunda yaptığımız bilimsel çalışmalar önemli nedendir. Ama altyapıyı oluşturanın kurulan sağlam uluslararası bağlantılar ve bu bağlantılarla ülkemizin gerçek karakterini aktarmadaki tavizsiz başarı olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, çocuk cerrahisi, uluslararası ilişkiler

ABSTRACT

Introduction: The meetings where scientists from different countries come together are important also for the promotion of countries and the development of existing relations. In this study, the effects of in pediatric surgery congresses on the transfer of rights of both our country and The Association of Turkish Pediatric Surgery were evaluated.

Materials and Methods: The events encountered in international congresses since the 1980s, and the attitude of Turkish pediatric surgeons in response to them were examined.

Results: Turkish pediatric surgeons participated in all meetings around the world, making the right presentation of our country in the face of historical prejudices and ensuring that important meetings were held in Turkey with the relations and scientific activities they established.

Conclusion: Today, Turkish Association of Pediatric Surgery is accepted in scientific platforms all over the world. An important reason for this is the scientific studies we produce. But it should not be forgotten that what constitutes the infrastructure is the solid international connections established and the uncompromising success in conveying the true character of our country with these connections.

Key words: Turkey, pediatric surgery, international relations

Received / Geliş: 14.09.2022

Accepted / Kabul: 22.03.2023

Published Date: 01.08.2023

Cite as: Büyükcinal S.N.C, Yeşildağ E. Türk Çocuk Cerrahisi Olmanın Zorluk ve Yükümlülükleri. Coc Cer Derg/Turkish J Ped Surg 2023;37(2): 40-52. doi: 10.29228/JTAPS.69912

S.N.Cenk Büyükcinal

Emekli Öğretim Üyesi

Fulya Terrace, Hakkı Yeten Caddesi No.11 C2
Blok 7. Kat Da: 27

34365 Fulya-Şişli / İstanbul, TÜRKİYE

buyukunal@gmail.com

ORCID: 0000-0001-6747-601X

Ebru Yeşildağ

0000-0003-0839-1803

Giriş

Uluslararası ilişkiler ve yurt dışında katıldığımız bilimsel toplantılar sırasında, tutarlı, ulusal çıkarlarımızı koruyan, gerek ülkemizin gerekse Türkiye Çocuk Cerrahisi Derneği (TÇCD)'nin haklarına sahip çıkan davranışlar büyük önem taşımaktadır. Türk Çocuk Cerrahileri bu gibi konulara gereken önemi vererek özellikle son üç dekatlık zamanda önemli aşamalar kaydetmişlerdir. Bu çalışma geçmiş deneyimlerimizi yansıtarak alınan olumlu sonuçları anımsatmak ve genç meslektaşlara bir fikir vermesi amacıyla düzenlenmiştir.

Gereç ve yöntem

Bu çalışmada özellikle seksenli yılların ortalarından başlayarak uluslararası ilişkiler ve kongrelerde tanık olunan, yer ve tarih gösterilerek belgelenen bazı anılar değerlendirilmiştir. Bahsedilen süreçte Türk Çocuk Cerrahilerinin aldığı ortak tavırlar belirtilmiş; uygulanmaya çalışılan tutarlı tavır ve stratejinin getirdiği olumlu gelişmeler kısa anekdotlar halinde sunulmuştur.

Bulgular, anılar

Henüz yeni bir doçentken katıldığım ilk uluslararası kongre British Association of Paediatric Surgeons (BAPS) 1985 Viyana toplantısı idi⁽¹⁾. Bu toplantıya Tansu Salman, Melih Bulut, Alaettin Çelik ve rahmetli Nilgün Buyruk (o zamanlar henüz bir öğrenci idi) ile beraber katıldığımızı anımsıyorum. Grubun başında rahmetli Akgün Hiçsönmez hocamız vardı.

Kongre öncesi bugün European Association of Pediatric Surgeons (EUPSA) adıyla bilinen Avrupa Çocuk Cerrahisi Birliği'nin konsey toplantısı vardı. TÇCD başkanı olan Akgün hoca bu toplantıya katılmıştı. Toplantının gündem maddelerinden biri de, sonradan hocadan duyduğumuz kadarı ile Türkiye'nin bu grup içine kabul edilip edilemeyeceği konusuydu. Saatler sonra Akgün hocanın kan ter içinde toplantıdan çıkışını ve -pek çok

ülkenin baskısına, karşı durmasına rağmen- verdiği mücadele sonrası Türkiye'nin Avrupa Çocuk Cerrahisi Birliği'nin bir üyesi olarak devam edeceği müjdesini vermişti. O yıllar ülkemizin uluslararası zeminlerde adının pek geçmediği günlerdi. Ama hocamız, uluslararası tanınırlığı, yıllar önce gerek Amerika Birleşik Devletleri'nde gerekse sonraki yıllarda Avrupa'da edindiği yakın dostlukların etkisi ve özellikle kendi kişisel mücadele gücü ile bu başarıyı sağlayabilmişti. İşte o gün yurtdışı ilişkilerde tutarlı ve sağlam duruşun önemini ilk kez anlamaya başlamış, ülkemizle ilgili olumsuz tavır ve tutumları silebilmek için önümüzde uzun ve zorlu bir parkur olduğunu tam anlamıyla sezinlemiştim. Viyana kongresi WH Hendren, DM Hays, J Grosfeld, A Holschneider, D Young, A Heller, K Ashcraft, M Ravitch gibi idolümüz olan pek çok kişileri tanıma fırsatı vermişti. Viyana Kongresi sırasında, ne yazık ki, ülkemizden sunulan hiç bir bilimsel bildiri, konuşmacı, oturum başkanı hatta oturumlar sırasında kalkıp yorum yapan biri olmamıştı.

Kongre kapsamında katıldığım sosyal program ve turlar sırasında hep Türklerin zulüm uyguladığı mekanlar, çocuk ve kadınları içine doldurup yaktıkları kilise gibi yerler gösteriliyordu. Özellikle kadın ve çocukların kiliselerde yakılması palavrası Türk ırkının özellikleri ile kesinlikle uyumlu değildi. Ama rehberler bu yalanları fütursuzca iletmekten çekinmiyordu.

Bu tek kongrelik deneyim, dış ilişkiler, yabancı kongreler konusunda gelecekteki girişimlerimiz ve stratejilerimizin planlaması yönünden hem bilinçlenmemiz hem de gereken ivmeyi kazanmamız açısından büyük önem taşımıştır.

1987 senesinde, Rodos adasında düzenlenen uluslararası katılımlı 12. Yunan Çocuk Cerrahisi kongresine katılmıştık⁽²⁾. Bu toplantının bir özelliği de Dünya Çocuk Cerrahisi Federasyonu The World Federations of Associations of Pediatric Surgeons

(WOFAPS) konsül üyelerinin de toplantıya katılmalarıydı. Bu konsey, Rodos toplantısı sırasında iki yıl sonra yapılacak WOFAPS kongresinin yerini de saptayacaktı. Türk ekibi olarak bu işe talip olmak üzere hazırlıklı gelmiş ve gereken ön başvuruyu yapmıştık. Yapılan kulis faaliyetleri ve koşuşturmalarımız sonucunda 1989 kongresini İstanbul'a almayı başarmıştık.

1989'da İstanbul'da düzenlenen WOFAPS toplantısı ile⁽³⁾ şeytanın bacağı kırılmış Türk Çocuk Cerrahları uluslararası bir kongreyi başarıyla düzenleyebilmelerinin yanısıra çok sayıda uluslararası bağlantılar kurmuşlar, sundukları bilimsel çalışmalarla takdir kazanmışlardı. Bütün bu olumlu gelişmelere ek olarak TÇCD üyeleri yurt dışı önemli kurumlara gidebilme, görgü ve bilgilerini arttırma fırsatlarına da kavuşmuşlardı.

1989 senesi Temmuz ayında İngiltere'nin Nottingham kentinde düzenlenen İngiliz Çocuk Cerrahisi Birliği British Association of Pediatric Surgeons (BAPS) toplantısına katılmıştık⁽⁴⁾. Türkiye'den kongreye katılanlar arasında Tolga Dağlı, Alaettin Çelik ve Cenk Büyükünal da vardı. Bu kongre bize ulusal onurumuz söz konusu olduğunda gereken tavrı koymak açısından bir olanak tanımıştı: Duncan Forrest isimli önceki yıllardan BAPS başkanlığı da yapmış birinin poster alanında özel bir stant açtığını ve burada 12 Eylül yönetimince yapılan işkenceleri renkli ve rahatsız edici resimler ve belgelerle sergilediğini endişeyle gözlemiştik. Çeşitli işkence görüntüleri, Filistin askılarındaki genç kız ve erkek resimleri insanın içini sızlatıyordu. Hiç kuşkusuz, 12 Eylül yönetiminin ülkemizde hepimizin eleştiri konusu olan, karşı olduğumuz uygulamalarının bizler de karşısındaydık. Ancak kurulan stant aracılığıyla bunu tüm Türk ulusuna ait bir uygulama gibi göstermek, suçlamak kabul edilemezdi. Türk grubu olarak hemen kongre başkanı Leela Kapila'ya başvurmuş, kongrenin amacı ve kapsamı ile ilgili olmayan bu stantın hemen

kaldırılmasını talep etmiştik. Aksi takdirde Türk ekibi olarak kongreden ayrılacaktık. Bu kararlı tutumumuz karşılık bulmuş, stant ve broşürler kaldırılmıştı. Üstelik ülkeye döndükten kısa bir süre sonra BAPS başkanlığı ve Leela Kapila tarafından yollanan resmi yazıda bu çirkin girişim için özür dileniyor ve sonraki yıllarda bu tür yakışsız durumlara olanak sağlanmayacağı teminatı veriliyordu. Bu, biz çocuk cerrahlarının zaman zaman ülkemiz ve ulusumuza karşı yapılan bazı haksız uygulamalara karşı kazandığımız ilk önemli politik başarıydı. Bu başarının yanı sıra LeelaKapila ile yıllarca sürecek yakın dostluğumuz da başlamış oluyordu.

1991 BAPS kongresi Budapeşte'de yapılacaktı. Kentin ilgi çekiciliğinin yanısıra, üst düzey bir bilimsel programının oluşu, ayrıca katılımcılardan bazıları için kongre sonrasında otobüsle Prag'a bir gezinin planlanmış olması ve Çekoslovakya'nın uluslararası kapsamındaki kongresine katılım olanağı vardı⁽⁵⁾. Bu nedenlerle Türkiye'den geniş bir katılım olmuştu. Budapeşte'de kongre sırasında delegeler için düzenlenen bir turda kentin Peşte bölümündeki Gül Baba Türbesi dışında, Osmanlı'dan hiçbir ize rastlanmadığını saptamıştık. Rehberler bu kanıta dayanarak Osmanlı'nın kentte hiçbir imar girişimi olmadığını anlatıyordu. Bu durum kesinlikle doğru değildi. Çünkü Osmanlı en büyük yatırımları Avrupa'da zaptettiği kentlerde yapmış hatta bu nedenle Anadolu'yu ihmal de etmişti. Sanat tarihçilerimizin çoğunluğu Andolu'daki önemli yapıların genelde hep Selçuk dönemine ait olduğunu belirtmişlerdir. Hemen rehberlerin başına üşüşmüş ve gereken eleştirileri yapmıştık. Bu eleştiriler karşısında sıkışan hanım rehber, Osmanlı'nın Macaristan'ı terketmesinden hemen sonra Osmanlı'dan kalan tüm yapıların -Gül Baba Türbesi hariç- yakılıp yıkıldığını itiraf etmek durumunda kalmıştı. Kongre sonrası Prag turuna ülkemizden sadece Tolga Dağlı, Cenk Büyükünal ve sonradan Samsun Ondokuz

Mayıs Üniversitesi rektörü seçilecek olan Ferit Bernay katılmıştı. Ben bu tür kongrelerde hep yaptığım gibi yanıma yeterli sayıda Türkiye tanıtım broşürleri, minik nazarlıklar ve birkaç kutu lokum paketi de almıştım. Otobüsümüz Prag yönünde ilerlerken sık sık tarihi yerlerde durduruluyor ve o bölgelerde Osmanlı askerlerinin yaptığı mezalimler Türk düşmanı olduğundan emin olduğumuz tur rehberi tarafından ballandıra ballandıra anlatılıyordu. Üçlü Türk grubu olarak duruma el koymamız kaçınılmazdı. Ferit Bernay'ı hızla rehberin hemen yanındaki boş koltuğa oturtmuştuk. Ferit rehberin kulağına Türk olduğumuzu fısıldayıp, anlattıklarının bir bölümünün gerçeğe uymadığını söyleyince adamın rengi atmıştı. Bu arada birimiz de otobüsün mikrofonunu eline alarak, otobüste bulunan dünya çapında seçme ve kıdemli çocuk cerrahları ve eşlerine "Anlatılanların çoğu gerçekleri yansıtmıyor ama geçmişte buna benzer olaylar sizin tarihinizde de olduğu gibi bizde de olmuştur. Bununla beraber biz Türkler savaş yeteneklerimizin yanısıra çok konuksever, dost canlısı bir ulusuzdur. Bu kötü anıları silmek üzere size bir Türkiye ikramı yapacağız" demiş ve hemen Tolga Dağlı ile birlikte otobüs yolcularına Türk lokumunu, minik nazarlık ve broşürlerimizi dağıtmıştık. Hem otobüsün hem de rehberin havası değişmiş biz de ülkemiz için bir dış işleri yetkilisinin yapması gerektiği gibi severek ve isteyerek katkıda bulunmuştuk.

Uluslararası kongrelere olabildiğince katılmaya önem vermemiz nedeniyle, o zamanlar dernek başkanı ve genel sekreteri olan hocalarımız katılamadıkları toplantılar için bize TÇCD'ni temsilen katılma yetkisi verirlerdi. Bu nedenle özellikle doksanlı yıllarda Tolga Dağlı ile birlikte bu görevi severek ve isteyerek yapmıştık. Bu tür etkinliklere katılmanın çocuk cerrahı olarak bir bedeli vardı hiç kuşkusuz. Pek çok branşın mensupları ya çalıştıkları kurumlar ya da bazı ilaç

firmaları, tıbbi araç-gereç satış temsilcilikleri tarafından kongre desteği alırlardı. Ama çocuk cerrahisi bu açıdan çok kısır bir branş olduğu için tüm kongre masraflarını kendi bütçemizden karşılar, belki de ailemizle birlikte geçirebileceğimiz tatillerden, bazı sosyal etkinliklerden feragat ederdik.

1992'de Leeds'de düzenlenen BAPS toplantısı sırasında yapılan EUPSA Avrupa Çocuk Cerrahları Birliği konsül toplantısına ülkemizi temsilen katılmıştım⁽⁶⁾. Kendisini çok sevip dost olduğumuz bir Yunan'lı arkadaşım ve Fransa'nın o yıllarda şıklığı ve cazibesıyla göze çarpan çocuk cerrahı Prof.D Fekete tekrar eski konulara girmek istemişlerdi. Önerdikleri konu Türkiye'nin bir Avrupa değil Asya ülkesi olduğu, Trakya'nın ülkenin küçük bir kısmını oluşturduğu, bu nedenle de Türkiye'nin artık EUPSA üyesi olmaması gerektiği idi. Hiç kuşkusuz çoğunluğu İslam inancında olan bir ülke olmamızın da bu öneride etkisi olmalıydı. Tartışmalar sırasında bana da söz vermişlerdi. Tabii ki dinsel ayrımcılıklarını yüzlerine vurunca bunu kesinlikle kabul etmemişler, konuyu sadece bir küçük toprak parçasının Avrupa'da olması fikri üzerinden ele almamı istemişlerdi. Ben şöyle konuşmuştum "Yunan meslektaşımın ve Prof. Fekete'nin fikirlerine tamamen katılıyorum. Türkiye Cumhuriyeti'nin daha küçük bir parçası Avrupa bölümündedir. Trakya denen bu alan, gerçekten küçük bir yüzölçümüne sahiptir. Tıpkı Yunanistan, Bulgaristan, diğer Balkan ülkeleri, Belçika, Hollanda gibi ülkelerin yüzölçümü gibi. Ama iş nüfus yoğunluğuna gelince konu biraz değişmektedir. Burada Türkiye'nin 4 önemli kenti vardır ve sadece İstanbul'un nüfusu bu saydığım tüm ülkelerin nüfusundan fazladır. Bu durumda adil bir davranışla Trakya kadar toprağı ve Trakya'dan çok daha az nüfus barındıran tüm ülkelerle birlikte Türkiye de üyelikten çıkarılabilir." Yunanlı delegenin yüzü kıpkırmızı olmuştu. Teklif hemen geri çekilmişti tabii ki.

Meslektaşım Tolga Dağlı ile birlikte 90'lı yıllarda dünyanın en popüler çocuk cerrahisi kongresi olan BAPS'a düzenli olarak katılmaktaydık. Bu toplantılar sırasında Union Européenne Des Médecins Spécialistes (UEMS) ve EUPSA toplantılarına da katılıyorduk. Avrupa Tıp Birliği'nin önemli kurulu UEMS Çocuk Cerrahisi Bölümü toplantılarında Türkiye adına asosiyeye (yandaş) üye kapsamında yer alıyorduk. Bu statü, her konuda tartışmalara katılabilmemize karşın, oy kullanmamıza engeldi. Bir de gözlemci statüsünde ülkeler vardı. Onlar sadece sessizce oturumları izleme durumundaydılar. Yandaş üye statüsünde olmamıza karşın oluşturduğumuz yakın dostluk ve arkadaşlık havası Türkiye'de düzenlemeye başladığımız uluslararası kongre, çalıştay ve toplantılar (Tablo 1) nedeniyle bizlere her zaman tam üye statüsü uygulanmıştı. Bu olumlu gelişmelerin sonucu olarak 2000 yılında UEMS Avrupa Çocuk Cerrahisi Yeterlik Kurulu tarafından mesleki koşulları Avrupa standartlarına uygun bulunan 75 Türk Çocuk Cerrahisi'ne Avrupa Çocuk Cerrahisi Yeterlik

Belgesi (FEAPS) verildi. Bu kazanım ülkemiz tıp branşları içinde ilk kez sadece çocuk cerrahisi için gerçekleşmişti. Bu önemli kazanımın sonucu olarak ileriki yıllarda Hacettepe, Cerrahpaşa, Medeniyet Üniversitesi, Uludağ Üniversitesi, Ege Üniversitesi ve Ankara Üniversitesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dallarımız klinik uygulamaları ve uyguladıkları asistan eğitim programlarının kalite ve nitelikleri göz önüne alınarak Avrupa Eş yetkilendirme belgesi alabilmişlerdi. Bu durumun bir ileri aşaması olarak Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ve Marmara Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dallarını Avrupa Yeterlik Yazılı sınavlarını yapmışlardı. Ayrıca, Avrupa Çocuk Cerrahisi Yeterlik Sınavı'nın Sözlü Aşaması Cerrahpaşa'da iki kez, Hacettepe'de de bir kez başarı ile gerçekleştirilmişti.

Türkiye'nin bu tür girişimleri ve o dönemlerde genç çocuk cerrahisi uzmanları ve doçentlerinin hızla gerçekleştirdikleri kaliteli yayınlar nedeniyle Türk Çocuk Cerrahileri üç önemli uluslararası dergide en çok yayını kabul edilen üç ülke arasına girmeyi başarmışlardı⁽⁷⁾

Tablo 1: Türkiye Çocuk Cerrahisi Derneği bünyesinde düzenlenen uluslar arası kongre ve çalıştaylar

ULUSLARARASI KONGRELER

TÇCD ve 6. World Federation of Associations of Pediatric Surgeons WOFAPS Meeting	29 Ağustos- 1Eylül 1989, İstanbul
TÇCD ve BAPS British Association of Paediatric Surgeons Kongresi	21-24 Temmuz 1997, İstanbul
Mediterranean Association of Pediatric Surgeons Meeting	Haziran 2005, Çeşme-İzmir
TÇCD ve EUPSA European Pediatric Surgeons' Association Meeting	16-18 Haziran 2008, İstanbul
TÇCD ve EPSA (Mısır Çocuk Cerrahileri Derneği) Ortak Kongresi	8-10 Ekim 2003, Şanlıurfa
TÇCD, PEDURO ve EPSA (Mısır Çocuk Cerrahileri Derneği) Ortak Kongresi	16-19 Mayıs 2011, İstanbul
TÇCD ve IPEG-MEC (Uluslararası Endoskopik Pediatrik Cerrahiler Derneği Ortadoğu Seksiyonu) Kongresi	24-27 Ekim 2017, İzmir
TÇCD ve STEPS (Strategies Trends in European Pediatric Surgery) Ortak Kongresi	15-19 Ekim 2019, Ankara

ULUSLAR ARASI ÇALIŞTAYLAR

TÇCD ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Anorektal Malformasyonlar Çalıştayı	Nisan 1990, İstanbul
TÇCD ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi International Workshop on Hypospadias	16-18 Haziran 1992, İstanbul
TÇCD ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Pediatric Laparoscopy and Andrology Workshop	13-15 Eylül 1993, İstanbul
TÇCD ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Exstrophy-Epispadias Complex Workshop-I	3-5 Ekim 1994, İstanbul
TÇCD ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Intersex International Workshop	4-6 Kasım 1996, İstanbul
TÇCD, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ve GATA Exstrophy-Epispadias Complex Workshop-II	19-20 Kasım 1998, İstanbul
TÇCD ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi International Workshop on Hypospadias	7-9 Nisan 2002, İstanbul
TÇCD ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi International Workshop on Undescended Testis	17-18 Nisan 2004, İstanbul
TÇCD ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi International Meeting on Undescended Testis and Related Diseases	17-18 Nisan 2004, İstanbul
TÇCD ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi International Pediatric Colo-Rectal Surgery Workshop	28 Nisan 2005, İstanbul
TÇCD ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Exstrophy-Epispadias Complex Workshop -III	11-12 Haziran 2010, İstanbul
TÇCD ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi International Workshop on Hypospadias	6-7 Aralık 2012, İstanbul

(Tablo 2). J Grosfeld'in Journal of Pediatric Surgery editörü olduğu yıllarda, 2000'li yılların başında yine İngiltere'de yapılan bir kongrede Türkiye'nin bu başarısı üzerinde durulmuş ve Elsevier'in Journal of Pediatric Surgery dergisinden sorumlu yayınevi temsilcisi beni podyuma davet ederek Türkiye'nin bu başarısının nedenlerini açıklamamı istemişti. Bu açıklamayı yaparken ne kadar gururlandığımı, onur duyduğumu anlatmama gerek var mı?

Tablo 2: Prof.Dr.Cahit Tanyel, "Türk Çocuk Cerrahilerinin bilimsel değerlendirilmeleri" Cumhuriyet, Bilim Dergisi 2002

Journal of Pediatric Surgery verilerine göre Türkiye'nin ülkeler arası sıralaması	
Deneyisel çalışma sayısına göre	4
Klinik araştırma sayısına göre	5
Olgu sunumu sayısına göre	2
Toplam makale sayısına göre	3

Artık Türk Çocuk Cerrahilerinin bir BAPS kongresi düzenleme zamanı gelmişti. Bunun için beş yıllık yoğun bir çalışma yapmış, İngilizlerle (Cerrahpaşa, İstanbul Tıp ve Marmara Tıp Çocuk Cerrahisi Anabilim Dallarının ortak gayretleri ile) Türk-İngiliz Çocuk Cerrahisi günleri düzenlemiştik. İngiliz konuşmacıların isim ve konularını bizler tesbit ediyor, konaklamalarını karşılıyorduk. Ama uçak paralarının British Council tarafından karşılanmasını sağlamıştık. Öyle bir politika uygulamıştık ki BAPS Konsül toplantısında kongrenin yapılacağı ülke konusunda oy verecek üyelerin çoğunluğu İstanbul'da konuşumuz olmuşlardı. BAPS Kongresi'ni 1997 yılında İstanbul'da düzenlemek isteğimizi çok kapsamlı bir öneri paketi ile BAPS yönetimine sunmuştuk. Manchester'de düzenlenen 1993 BAPS kongresinde ⁽⁸⁾ Türkiye'nin kongre teklifi gündeme gelmişti. Ama oylamadaki rakip de çok kuvvetli idi: Paris. Bununla beraber çok iyi hazırlanmanın ve iyi bir tanıtım yapmanın karşılığını

bulmuştuk. 1997 yılındaki kongreyi İstanbul'a almayı önemli bir oy üstünlüğü ile başarmıştık.

1997 İstanbul BAPS kongresi konusunda pek çok İngiliz çocuk cerrahı, aradan 25 yıl geçmesine karşın, düzenlenenlerin en iyisi, sosyal program açısından da açık ara en mükemmeli olduğunu hep söylerler. Kongrenin son akşamı düzenlenen gala yemeğine katılacak tüm delegeler Hilton Kongre Merkezi'nden Çırağan Sarayı'na 1950 ve daha eski model taksilerle getirilmişlerdi. Bu taksilerin hazırlanması ve hiçbirinin arızalanmaksızın konukları taşınması uzun yıllar unutulmayacak orijinal bir yenilik olarak anımsanmıştı (Resim 1) ⁽⁹⁾.

Resim 1. İstanbul'da 1997 yılında düzenlenen 44. BAPS kongresi program kitabı

Zaman zaman söylenen "Türk'ün Türk'den başka dostu yoktur" sözünü çok abartılı bulurum ve bu tür söylemlerden dolayı bazen çuvaldızı da kendimize batırmamız (!) gerektiğini düşünürüm.

Ama bu sözü doğrulayan olaylar da yok değildir. 1988'de Atina'da düzenlenen BAPS Kongresi ⁽¹⁰⁾ kapsamında gerçekleşen History of Pediatric Surgery Oturumu bir yarışma şeklinde düzenlenmişti. En başarılı bildiri için hazırlanmış bir bronz madalya vardı. Bu oturuma ben de

bildiri ile katılmışım. Benim dışındaki katılımcıların tümü yazdıkları kitaplardan çocuk cerrahisini okuyup öğrendiğim dünyaca meşhur, tanınmış bilim insanlarıydı. Ben Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Deontoloji Anabilim Dalı'ndan Prof.Dr Nil Sarı ile birlikte hazırladığımız bir sunuyu takdim edecektim. Sunumuz ünlü Amasya'lı XV.yy cerrahı Şerafeddin Sabuncuoğlu'nun yazdığı Cerrahiye-i İlhaniye isimli kitaptaki çocuk cerrahisi bölümleri ile ilgiliydi. Renkli çocuk ameliyatı resimleri nedeniyle bu eser dünya tıp tarihindeki ilk çocuk cerrahisi atlası olarak ele alınabilirdi. Ayrıca bölümlerin titiz ve dikkatli tercümesi sonucunda yazılanların o güne kadar gerek Yunan, gerekse diğer batılı hekimler tarafından yazılan metinlere göre önemli üstünlükler ve farklılıklar gösterdiği ortaya çıkmıştı. Bu sunumuz izleyicilerin tümünün oylarıyla birinci seçilmiş ve Türkiye adına kazandığımız madalyamızı bir törenle almıştık^(11,12).

Eşimle kongrenin son günü minik bir şehir gezisi yapıp başarılarımızı kutlamıştık. Otelden ayrılmak üzere odamıza uğradığımızda tüm odanın allak bullak olduğunu, bütün bavulların açılıp içlerinin dağıtılıp yerlere atıldığını görünce adeta şoke olmuştu. Otel yönetimi utana sıkıla Yunan istihbaratının odamıza girip arama yaptığını açıklamıştı. Daha sonra bir polis memuru yanımıza gelerek hakkımızda tehdit unsuru bulunduğunu ve Atina havalimanına kadar bize eşlik edeceklerini belirtmişti. Bu anlamsız olayı ve niye tehdit edildiğimizi hiçbir zaman tam öğrenme şansımız olmamıştı. Devletler arasında anlamsız gerilimler olsa da çocuk cerrahları olarak bizler uzun süreli yakın dostluklar kurmayı başarmıştık. Yıllarca ailelerimiz ile birlikte yakın dostluk kurduğumuz Prof.DC Keramidas ile ortak kaleme aldığımız, "Türk ve Yunan çocuklarında ağır dalak yaralanmalarında splenektomi yerine dalağı koruyucu girişimler ve dalak arteri ligasyonu" hem sunu olarak kongrede dikkati çekmiş hem de sonradan önemli bir

dergide yayınlanmıştı^(13,14). Atinadaki bu sunu ve sonradan yayınlanan ortak makalenin her iki ülkenin tarihindeki ilk iki uluslu ortak yayın olması hem iki ülke cerrahları arasında dostluk havasının oluşmasına hem de ülkemiz basınının ilgi duymasına neden olmuştu. Buna karşın iki ayrı ulusun arasında zaman zaman küçük de olsa bazı mesleki gerilimler de olmuyor değildi. 2010 yılı Ekim ayında Akdeniz Çocuk Cerrahisi Kongresi Mediterranean Association of Pediatric Surgeons (MAPS) Güney Kıbrıs'ın Limasol kentinde düzenlenecekti⁽¹⁵⁾. Ben Cerrahpaşa'dan hocam Daver Yeker'in yönetim kurul ve başkanlık süresinin tamamlanmasından sonra TÇCD Yönetim Kurulu'nun önerisi ile MAPS yönetim kuruluna Türkiye temsilcisi olarak seçilmişim. Ancak iki ülke arasındaki derin sorunlar nedeniyle Limasol'a gitmem problem olabilirdi. Bununla beraber üniversitem görev icabı olan bu gidişe izin vermişti. Limasol kongresinin düzenleyicilerinden Kıbrıs'lı Rum bir kadın meslektaşım aynı zamanda Güney Kıbrıs'ın Avrupa Paramentosu üyesiydi. Kıbrıs vizesi almak için kongre öncesinde benim Atina'ya gitmem ve Kıbrıs Elçiliğine dokümanlarımı teslim etmem gerektiği belirtilmişti. Evraklar tamamlanınca tekrar Atina'ya gidilip damgalanan pasaport alınacak ve oradan Güney Kıbrıs'a hareket edilecekti. Ben kongre yönetimine yolladığım yazıda daveti onların yaptığını belirterek Güney Kıbrıs'a gelebilmek için Atina'ya kadar gidip vize almamın söz konusu olamayacağını, Güney Kıbrıs yönetiminin bu kuralına kesinlikle uymayacağımı ve kongreye katılmayacağımı sert bir dille belirtmişim. Ancak parlamenter hanım araya girmiş ve benim Atina aktarmalı olarak Güney Kıbrıs'a gideceğim sırada Atina'da uçaktan indikten sonra bir saatliğine merkezdeki Güney Kıbrıs Büyük Elçiliği'ne gidip hiç beklemeksizin pasaportuma vize almamı sağlamıştı. Kısaca, hiçbir Türk'e uygulamamaya özen gösterdikleri bu durumu onlara kabul ettirme başarısını

göstermiştik. Güney Kıbrıs'ta karşılanmam, özel bir araçla Larnaka'dan alınıp Limasol'a getirilmem, otelde konaklamam konusunda ve sosyal faaliyetlerde gerçekten iyi bir konukseverlik görmüştüm. Kongrenin ilk günü büyük bir salonda yapılacak açılış töreni öncesi kadın parlamenter meslektaşım yanıma gelmiş ve "Cenk, Güney Kıbrıs'ta düzenlenen tüm uluslararası kongrelerde, buranın bir devletin (Türkiye) işgali altında olduğunu söyleme kuralımız vardır. Bu konu ne yazık ki her toplantıda vurgulanır. Umarım bundan dolayı seni kırmayız. Ama bu cümleyi açılışta söyleyeceğimi belirtmeliyim" demişti. Açılış öncesi koyu takım elbisemi ve topukları henüz çok sert olan yeni ayakkabılarımı giymiş ve en ön sırada, onur konukları için ayrılan bölümde yerimi almıştım. Kadın parlamenter çocuk cerrahı arkadaşım açılış konuşmasını yaparken tam bu konuya gireceği zaman en ön sıradaki yerimden kalkmış kürsünün önünden sert ve sesli adımlarla geçerek dikkatleri çekmiş ve kapıyı sert biçimde kapayıp salonu terketmiştim. Bunun ulusal çıkar ve onurumuza uygun bir tavır olduğunu düşünmüştüm. Türk olmanın gururu ve onuru her tür dostluğun üstünde olmalıydı. 2019 EUPSA Kongresi yine Limasol'da düzenleniyordu ⁽¹⁶⁾. EUPSA toplantılarına genellikle Türk Çocuk Cerrahları hem en yüksek sayıda katılım hem de çok sayıda bildiri ile katılırlardı. Yıllar içinde dostluk kurmayı başardığımız dostumuz ve kongre başkanı Zacharias Zachariou vize sorunundan dolayı Türk katılımcı sayısının azalmasından ciddi bir endişe duyuyordu. Kendisini bu konuda uyarılmış, vize statüsünde değişiklik yapılmadıkça Türkiye'nin kongreyi boykot edeceğini nazik bir dille belirtmiştik. Dostumuz Zacharias, önceki yıllarda karşılaştığımız sevimsiz vize sorunlarının tekrar yinelenmemesi için, Güney Kıbrıs Dışişleri Bakanı düzeyinde girişim yapmış ve Türk katılımcıların vize almaksızın, direkt Larnaka hava limanına gelmelerini ve orada çok kısa ve önceden belirlenmiş bir prosedürle

beklemeden hızla vize verilerek giriş yapmalarını sağlamıştı. Bu ayrıcalıklı uygulama, hiç kuşkusuz yıllar süren kararlı tutumumuzun ama kurduğumuz dost ilişkilerinin de bir sonucu idi.

1991 yılında Avrupa Çocuk Onkolojisi Société Internationale D'Oncologie Pédiatrique (SIOP) Kongresi Rodos'da düzenlenecekti. Bu konuda hazırladığım iki bildiri ile kongreye katılma kararı almıştım ⁽¹⁷⁾. Bir erişkin onkoloğu olan eşim de bana eşlik edecekti. Türk katılım grubunun sayısı yüze yakındı. Rodos'a Marmaris'den deniz yolu ile gidecektik. Grupta dünyaca ünlü ve Türkiye'nin duayen hocalarından rahmetli Prof.Dr. Ayhan Çavdar da vardı. Eskiden beri süre gelen uygulama Yunanistan'a girişlerde sınır kapılarında pasaportunda Kuzey Kıbrıs damgası olan kişilerin kesinlikle alınmadığı şekildeydi. Bu nedenle Yunanistan'a gitme zorluğu olanlar pasaportlarına Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti damgası vurdurtmazlardı. Ama Ayhan Hoca -bilerek yaptığını sanıyorum- kongre öncesinde hem Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne gitmiş hem de pasaportuna damga bastırmıştı. Rodos gümrüğünde bir sorun ortaya çıkmış, herkese geçiş izni verilmiş ama Ayhan hocaya giremeyeceği söylenerek tekneyle Türkiye'ye geri dönmesi istenmişti. O sırada eşimle benim aklımıza bir fikir gelmişti. Madem Ayhan Hoca alınmıyordu o halde biz de Rodos'a girmemeliydik. Üstelik Ayhan hoca kongre yönetiminde davetli üyelere biri olmasının yanı sıra SIOP'un da onursal üyelere biriydi. Bu önerimiz kabul gördü ve eşleriyle beraber sayıları yüze yakın Türk bilim insanı bekleme salonundan çıkmaksızın Rodos iskelesinin yerlerine oturarak bir eylem başlatmıştık. Polis eylemcilerin niteliklerine bakarak sert bir karşılığa girişmemiştir. Bunun üzerine o yıllarda Cerrahpaşa'da çalışan bir kadın doğum uzmanı hocamızın ağabeyi olan Rodos Başkonsolosumuz iskeleye gelerek Yunan yetkililer ile uzun uzadıya

görüşmeler yapmış ve sonunda tüm ekip ve Ayhan Çavdar hoca Yunan kurallarını delerek adaya giriş yapmıştık. Ekip olarak kongre oteli Rodos Astir Palas'a ulaşmıştık. Türkiye kongreye en fazla sayıda delegeyle katılan ülke olmasına karşın otelin önündeki direklerde kırka yakın ülke bayrakları arasında bayrağımızın olmaması hemen dikkatimi çekmişti. Bu nedenle hemen otel idaresine gitmiş ve en büyük katılım grubunun bayrağının niye asılmadığını sorgulamıştım. Cevap olarak Rodos'da hiç Türk bayrağı bulamadıklarını bildirmişlerdi. Bulsalar asacaklardı yani. Bu tam istediğim cevaptı. Bu tür bir olaya hazırlıklı olduğum için bavulumda getirdiğim yatak çarşafı büyüklüğündeki sevgilimi, güzel bayrağımızı çıkarıp işte buyrun demiştim. Adamlar verdikleri cevaptan pişman olmuşlardı. Çünkü otelin bayrak direklerinde diğer kırk ülkeninkinden iki kez büyük çarşaf iriliğinde bir güzel bayrak -otel yönetimine inat- dört gün süresince nazlı nazlı dalgalanmıştı.

Bir başka Yunanistan öyküm daha vardır. 2004 yılı yaz olimpiyatlarını düzenleme onurunu Atina kazanmıştı. O yıl dünya çapında dereceleri olan ilk kadın atletimiz Süreyya Ayhan'ın Atina'da 1500 metrede final koşacak olması beklenmekteydi. Bu nedenle koşunun olacağı gün için bilet almıştım. Bir Türk kızının başarısını kutlamak, hem de Atina'da kutlamak çok önemliydi benim için. Ama son anda kötü bir sürprizle Süreyya'nın dopingli olduğu öne sürülmüş, yarıştan diskalifiye edilmişti. O'nun yerine bir devşirme atletimiz Elvan Abeylegesse koşacaktı. Atina'daki olimpiyat günlerinde yakın aile dostum Prof. Dimitri Keramidas ve eşi Prof. Dimitra Keramidas çifti evlerinde konaklamam için çok ısrarcı olmuşlardı. Dimitri ile çok yakın dosttük ama ulusal konulara hiç girmezdik. Her ikimiz de ulusalcı yönlerimizi bilir ve saygı gösterirdik. Tartışmadıklarımız arasında baklavanın, Türk kahvesinin ve lokumun gerçekte hangi milletin kültürü olduğu konusu da vardı.

Evlerine konuk olarak giderken bile, yine hınzırlığım tutmuş, yanıma kiloluk Hacibekir çifte kavrulmuş lokumunu, ünlü bir kurukahve markamızın büyük boy paketini ve malum bir baklava işletmemizin bol antep fıstıklı baklavasını hediye etmek üzere almıştım. Keramidas sıkı bir Yunan milliyetçisiydi ama makul de bir insandı. Baklavadan kendi ve eşi birer tane yedikten sonra yüzlerinin şekli değişmişti. "Biz daha iyi baklava yapsak niye Güllüoğlu denilen şirketiniz Sintagma meydanında şube açınca halkımız günlerce yüzlerce metrelik kuyuklar oluşturdu? Demek ki bir farkınız var" demişti. Kahveyi bizim usul yapmıyorlardı "Madem iddialısın hadi mutfakta Türk usulü kahve yap da görelim" demişti. Özenle pişirdiğim kurukahveyi yanında ikişer çifte kavrulmuş lokumla ikram edince, o günden sonra baklava, kahve ve lokum konusunda artık benimle hiçbir tartışmaya girmemişti.

Atina olimpiyat stadına girerken kapıda sıkı bir kontrol vardı ve halkı tahrik edebilecek unsurları, pankartları içeri almıyorlardı. Bunun için de hazırlıklıydım. Yola çıkmadan hazırladığım büyük bir Türk bayrağını gömleğimin altına sararak saklamıştım. Kalem cebime de çok uzayabilen iç içe geçmeli bir radyo antenini sanki bir kalem gibi yerleştirmiştim. İçeri girince upuzun anteni sonuna kadar açmış ve gömleğimin içinden çıkardığım bayrağımızı antene takarak gururla sallamaya başlamıştım. Finalde Elvan maalesef beklenen başarıyı gösterememişti. Ama ben Atina'nın göbeğinde bayrağımı saatlerce sallamıştım ya. Bu yetmez miydi?

Konumuzla çok ilgili olmasa da Yunanistan anılarım içinde hem en anlamlısı hem de en acıklısını anlatmadan geçemeyeceğim. Son yıllarda konuk konuşmacı olarak çağırıldığım Selanik'deki bir çocuk cerrahisi kongresi sırasında Pembe Ev için Cerrahpaşa bahçesinden getirdiğimiz toprağı evin bahçesine dökmüş, Ata'mızı yadetmiştik. Ancak Pembe Ev'in

hemen köşesine yeni bir karakol kulübesi konmuş ve ellerinde otomatik silahlar olan nöbetçiler tahsis edilmişti. Bu duruma biraz canım sıkılmıştı. Yunanistan'da bu denli çok Atatürk düşmanı mı vardı. Üstelik Atatürk gibi barış yanlısı bir lider bu derece mi korunmaya muhtaçtı? Askerlerin başındaki yetkiliye giderek Yunanlıların burayı neden tehdit ettiklerini sormuştum. Başlarındaki rütbeli şahıs gülümseyerek bu önlemler bizim için değil; sizin için demişti. Geçen yıl iki kez Türkiye'den gelen radikal kişiler buraya yangın bombası atmaya kalktılar. ***Biz Kemal'i sizin için ve size karşı koruyoruz!*** Bu beni üzen ve son yıllarda ülkemizde ortaya çıkan yozlaşmayı kanıtlayan bir durumdu. Sonuçta o Yunan askerine karşı utanmış, boynum eğik kalmıştı.

Sonuç

İhsan Numanoğlu ve Akgün Hiçsönmez hocalarımızın bizlere örnek oldukları davranış biçimlerini devam ettirebilme amacıyla uygulamaya çalıştığımız, uluslararası ilişkilerde aktif, girişimci ve ulusal çıkarlara tavizsiz özen gösterme eğilimi biz çocuk cerrahlarına ne tür yararlar sağlamıştır sorusunu cevaplamaya çalışacak olursak şu noktalar hemen göze çarparaktır:

-Türk Çocuk Cerrahları ülkemizde organize edilen kongre ve çalıştaylar, başarılı dış yayınlar ve tüm uluslararası kongrelerdeki yüksek katılım oranları ile artık etkili ve saygın bir konuma gelmişlerdir.

-UEMS, EUPSA, BAPS, WOFAPS kurullarındaki temsilcilerimizin etkin ve katılımcı tutumları nedeniyle ülkemizde 1989 WOFAPS, 1997 BAPS, 2008 EUPSA gibi dünya genelinde en önemli üç toplantı organize edilmiştir (Tablo 1). Ayrıca son yıllarda TÇCD yönetim kurullarının etkili çalışmalarıyla 2023 EUPSA (İzmir) ve 2025 WOFAPS (Antalya) gibi en fazla uluslararası katılımı olan iki ayrı kongrenin ülkemize alınması mümkün olmuştur.

Yukarıda adı geçen üç önemli kongre dışında ülkemizde başta Cerrahpaşa Tıp Fakültesi olmak üzere, Çukurova Tıp Fakültesi, Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara Üniversitesi, Ege Üniversitesi, Sağlık Bakanlığı'nın İstanbul ve Ankara'daki eğitim kurumlarınca düzenlenen 15'i çok geniş uluslararası katılımlı, diğerleri de uluslararası katılımlı olmak üzere 20'den fazla çalıştay başarıyla organize edilmiş (Tablo 1) ve özellikle genç meslektaşların yurtdışı masrafların külfetine girmeden konusunda en üst düzeyde olan kişilerden en yeni cerrahi girişim tekniklerini ve bilimsel gelişmeleri öğrenmeleri sağlanmıştır

Türkiye adının çocuk cerrahisi alanında gittikçe tanınması ve araştırmacılarımızın bu fırsatları değerlendirmeleri sonucu uluslararası dergilerde yüksek sayıda yayın sahibi olunmuştur (Tablo 2) ⁽⁷⁾.

Ülkemizin önde gelen sağlık kurumları arasında Hacettepe Çocuk Cerrahisi, Cerrahpaşa Çocuk Cerrahisi ve Çocuk Ürolojisi, Medeniyet Üniversitesi Çocuk Cerrahisi, Uludağ Üniversitesi Çocuk Cerrahisi ve Çocuk Ürolojisi, Ege Üniversitesi Çocuk Cerrahisi ve Çocuk Ürolojisi, Ankara Üniversitesi Çocuk Cerrahisi gibi bölümlerimiz Avrupa Eşyetkilendirme Belgesi kazanmışlardır. Cerrahpaşa'nın Çocuk Cerrahisi'nde iki kez, çocuk ürolojisinde ise üç kez resertifeye (yineleyen eşyetkilendirme) olduğunu da belirtmeliyiz ⁽¹⁸⁾.

UEMS ve EUPSA bünyesinde özellikle 90'lı yıllardaki aktif çalışmalar ve kurulan bağlantılar sonucunda 75 uzmanımız Avrupa Yeterlik Sınavına girmeden Avrupa Yeterlik Belgesi almaya hak kazanmışlardır. Sonraki yıllarda meslektaşlarımız sınavlara girerek de hem çocuk cerrahisi hem çocuk ürolojisi konusunda Avrupa Yeterlik Belgesi almaya hak kazanmışlardır. Bu arada Avrupa Çocuk Cerrahisi yeterlik sınavında genç uzmanımız Sibel Tiryaki, Avrupa Çocuk Ürolojisi yeterlik sınavında ise yine genç bir uzmanımız Ahsen Karagözlü Akgül Avrupa birincisi olma başarısını göstermişlerdir.

Bütün bu gelişmelere ek olarak Cerrahpaşa ve Marmara Üniversitesi Çocuk Cerrahisi bölümleri birer kez Avrupa Çocuk Cerrahisi Yazılı sınavını yapma, Hacettepe Çocuk Cerrahisi (bir kez), Cerrahpaşa Çocuk Cerrahisi (iki kez) Avrupa Yeterlik Sözlü Sınavı organize etme başarısını göstermişlerdir. Hocalarımız ve genç uzmanlarımız uluslararası kongrelerde bir çok gurur duyacağımız ödüller almışlardır (Tablo 3).

Tablo 3. Türk Çocuk Cerrahilerinin kazandığı uluslararası ödüller

Akın Karagözoğlu	Akın Karagozoglu, Ç Arslan, B Tokar 7th Annual scientific meeting of ESPES(European Society of Paediatric Endoscopic Surgeons
Baran Tokar	3rd Annual scientific meeting of ESPES(European Society of Paediatric Endoscopic Surgeons", 6, Marseille, 26-28 Eylül Fransa, 2013(Best Idea Ödülü) Wroclaw, Polonya, 27-29 September 2017(EnBaşarılıSözlüSunumÖdülü)
Çiğdem Ulukaya Durakbaşa	Çiğdem Ulukaya Durakbaşa, G Gerçel, HM Mutuş ve ark. 18th Congress of the European Pediatric Surgeons' Association 17-20 May 2017, Limassol, Cyprus,En Başarılı Olgu Sunum Ödülü
Ebru Yeşildağ	2006,BAPS İngiliz Çocuk Cerrahları Birliği Uluslararası 53.Kongresi ISHPS Oturumu en iyi bildiri madalyası, Stokholm, İsveç 2008 BAPS İngiliz Çocuk Cerrahları Birliği Uluslararası 55. Kongresi,ISHPS Oturumu en iyi bildiri madalyası, Salamanka, İspanya
Emre Divarçı	Emre Divarçı, Z Dokumcu, B Tokar ve ark. 17th EUPSA Congress 2016, Milano (İkinci en iyi olgu sunumu ödülü) H Ulman, G Özok ve ark ile, 30th IPEG Annual Congress for Endosurgery in Children, June 11th & 14th, 2021.(International Award) H Ulman, G Ozok, ve ark ile 21th EUPSA Congress 2021, Athens , En iyi Poster Sunum Ödülü
F Cahit Tanyel	FullbrightGrantı ,1989
Gonca Topuzlu Tekant	Gonca T.Tekant, Y Söylet, H Emir ve ark ESPU Avrupa Çocuk Üroloji Derneği Uluslararası Kongresi,1998,Salzburg,Avusturya en iyi klinik araştırma 3.lük ödülü.
Gürsu Kıyan	Gürsu Kıyan, R Ersu, K Cerit ve ark. 4th Congress of the European Society of Pediatric Endoscopic Surgeons, Bratislava, Slovakya, 2014 (Best Idea Ödülü)
Halil Tuğtepe	Halil Tuğtepe, A Velioğlu, Z Özdemir ve ark 24. European Society of Pediatric Urology Congress, Genova, İtalya, 2013 Basic Research Dalında 1. Ödülü
S.N. Cenk Büyüknal	1988 BAPS İngiliz Çocuk Cerrahları Birliği Uluslararası Kongresi ISHPS Oturumu, Atina 1.Ödül Madalyası İngiliz Kraliyet Cerrahi Akademisi (RoyalCollege of Surgeons Onursal Üyeliği -FRCSHon) 2005, Londra Mısır Çocuk Cerrahları Egyptian Pediatric Surgical Association (EPSA) Onursal Üyeliği, 2009, Kahire
Sinan Celayir	Sinan Celayir, S Göksel, SNC Büyüknal Amerikan Pediatri Akademisi AAP Çocuk Ürolojisi Seksiyonu, Uluslararası Toplantısı 1997, New Orleans USA, en iyi klinik araştırma 3.lük ödülü
Yunus Söylet	Alman Çocuk Cerrahisi Derneği Onursal Üyeliği (Deutsche Gesellschaft für Kinderchirurgie) 2009

Ayrıca genç öğretim üyelerimiz EUPSA çalışma gruplarında sorumluluklar ve görevler alma başarısı göstermişlerdir. Bunların yanı sıra Gonca Topuzlu Tekant iki dönem EUPSA Genel Sekreterliği görevini, Orkan Ergün WOFAPS yönetim kurulu üyeliği görevini, S.N Cenk Büyüknal BAPS Council Üyeliği, EUPSA Yönetim Kurulu Üyeliği, WOFAPS Avrupa temsilciliği görevi (iki dönem) yapmıştır (Tablo 4). Meslektaşlarımız

Journal of Pediatric Surgery, Pediatric Surgery International ve European Journal of Pediatric Surgery gibi dergilerde editöryel görevlerde bulunmuşlar ve bu görevleri devam ettirmektedirler ⁽¹⁸⁾. Sonuçta, uluslararası zeminde kararlı, ilkeli ve onurlu tutumumuz nedeniyle TÇCD'nin tüm üyeleri branşımızı uluslararası zeminde yükseğe çıkarma başarısında büyük katkıda bulunmuşlardır.

Tablo 4. Türk Çocuk Cerrahlarının uluslar arası kurumlarda aldıkları görevler

Aydın Yağmurlu	PEG/MEC Pediatrik Endoskopik Cerrahlar Orta Doğu Seksiyonu Başkanı IPEG (Uluslararası Endoskopik Pediatrik Cerrahi Grubu)Yönetim Kurulu Üyesi
Baran Tokar	Avrupa Pediatrik Cerrahi (ESPES) Araştırma ve Teknoloji Komisyon Üyesi IPEG (Uluslararası Pediatrik Endoskopik Cerrahi Grubu) New Innovations Spaces Kurul Üyesi IPEG/MEC (IPEG Orta Doğu Seksiyonu) Yönetim Kurulu Üyesi IPEG Teknoloji ve Girişimcilik (TEC) Grubu Başkan Yardımcısı
Çiğdem Ulukaya Durakbaşa F Cahit Tanyel Gonca Topuzlu Tekant	Pediatric Adolescent Adult Foregut Interdisciplinary Society(PAAFIS) Executive Board Üyesi Scientific Committee Member of EUPSA (European Pediatric Surgeons' Association (2004- 2006) EUPSA (European Pediatric Surgeons' Association) Honorary Secretary (2014-2021) WOFAPS World Federation of Associations of Pediatric Surgeons Uluslararası Burs Komitesi (2017-)
Orkan Ergün	WOFAPS (World Federation of Associations of Pediatric Surgeons) Executive –Committee Member (2022-2025) EUPSA (European Pediatric Surgeons' Association) Educational Office Üyesi
S.N. Cenk Büyükcunal	WOFAPS (World Federation of Associations of Pediatric Surgeons) Avrupa Temsilcisi (2019-2022 ve 2022-2025) EUPSA (European Pediatric Surgeons' Association (Congress Rep.) Yönetim Kurulu (2006-2008) BAPS British Association of Paediatric Surgeons Council Member (bir dönem) EBPU European Board of Pediatric Urology Board Üyeliği (iki dönem 6 yıl)
Tutku Soyer	Pediatric Adolescent Adult Foregut Interdisciplinary Society (PAAFIS) Executive Board Genel Sekreteri EUPSA (European Pediatric Surgeons' Association) Network Office Çalışma Grubu Üyesi
Zafer Dökümcü	IPEG-MEC (IPEG Orta Doğu Seksiyonu üyesi)

Yazımızı bitirirken 2016 yılında yitirdiğimiz, Amerika Birleşik Devletleri'nde Children Çocuk Onkoloji Grubu duayenlerinden ve IRS Çocuk Rabdomyosarkom Protokolleri'nin yaratıcısı Los Angeles'li büyük hekim Daniel M. Hays'in bir uluslararası kongrede kahve molasında bizler için söylediği şu sözlerini anımsıyor, onu minnetle, rahmetle anıyorum:

“Dr.Büyükcunal, siz Türk Çocuk Cerrahları, ülkeniz adına, Türk Dışişleri Bakanlığı'ndan da önemli ve büyük işler başarıyorsunuz”.

Kaynaklar

1. British Association of Paediatric Surgeons (BAPS) XXXIII. Annual International Meeting, Viena, Austria 1985.
2. 12th Annual International Meeting of the Greek Association of Paediatric Surgeons, Rhodes, Greece, 1987.
3. 6th International Congress of Paediatric Surgery WOFAPS and TAPS, 29th August-1st September, Istanbul, Turkey, 1989.
4. British Association of Paediatric Surgeons(BAPS) XXXVI. Annual International Meeting Nottingham, 1989.
5. British Association of Paediatric Surgeons (BAPS) XXXVII. Annual International Meeting, Budapest, 1990.
6. British Association of Paediatric Surgeons (BAPS) XXXIX. Annual International Meeting, Leeds, 1992.
7. Tanyel FC. Türk Çocuk Cerrahları'nın Bilimsel Değerlendirilmeleri. Cumhuriyet Gazetesi Bilim Dergisi eki, Cumhuriyet Matbaası, İstanbul, 2002.
8. British Association of Paediatric Surgeons (BAPS) XL. Annual International Meeting, Manchester, 1993.
9. British Association of Paediatric Surgeons (BAPS) XLIV. Annual International Meeting, İstanbul, 1997.
10. British Association of Paediatric Surgeons (BAPS) XXXV. Annual International Meeting, Athens, 1988.

11. Büyükünal SNC, Sarı N. Sabuncuoğlu Şerafeddin (XVth Century) An outstanding personality in the Turkish history of paediatric surgery. British Association of Paediatric Surgeons (BAPS) XXXV. Annual International Meeting, Athens, Greece, Session on the History of Paediatric Surgery, 1988.
12. Büyükünal SNC, Sarı N. Şerafeddin Sabuncuoğlu, the author of the earliest pediatric surgical atlas: Cerrahiye-i ilhaniye. J Pediatr Surg, 26:1148-51, 1991.
13. Keramidas DC, Büyükünal SNC, Şenyüz OF, Dolatzas T. Splenic artery ligation: A ten year experience in the treatment of selected cases of splenic injuries. British Association of Paediatric Surgeons (BAPS) XXXV. Annual International Meeting, Athens, Greece, 1988, Abstracts, A-40.
14. Keramidas DC, Büyükünal SNC, Şenyüz OF, Dolatzas T. Splenic artery ligation: a ten year experience in the treatment of selected cases of splenic injuries in children. Japanese J Surg, 21:172-7, 1993.
15. Mediterranean Association of Pediatric Surgeons (MAPS) VIII. International Meeting, Limassol, Southern Cyprus, 2010
16. European Pediatric Surgeons' Association (EUPSA), 20th. International Meeting, Limassol, Southern Cyprus, 2019.
17. XXIII. Annual International Meeting of Society International Oncologie Pédiatrique (SIOP), Rhodes, Greece, 1991.
18. Büyükünal SNC. Türkiye'de çocuk cerrahisinin tarihçesi. Çocuk Cerrahisi Dergisi, 24:55-66, 2010.